Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciuri:
în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneberg*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*
Prețul inserțiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 164. Brașov, Vinerĭ, 26 Iulie (7 August) 1896.

La cestiunea „desculpărei" Caransebeșenilor.

I.

Sunt deja mai multe ḑile, de când am primit dela Caransebeș o corespondență, subscrisă de d-l Iuon Ionașiu „în numele colegilor". D-sa vré sĕ rĕspundă la observările, ce le-am făcut în Nr. 148 al „Gazetei Transilvaniei" în introducerea, cu care am publicat actul privitor la regularea ocupațiunilor din islazele comunale ale fostului confiniu militar, ce ni s'a fost trimis de către d-l Ilie Curescu.

Rĕspunsul d-lui Ionașiu cuprinde pasagii ofensatóre și insultătóre pentru întréga nóstră ḑiaristică română de dincóce. Din causa acésta nu putem sĕ-l publicăm în tótă estinderea sa și observăm, că décă d-sa s'ar fi mărginit a-ne ataca numai pe noi, l'am fi publicat din cuvênt în cuvênt. Vom reda deci din acel rĕspuns numai partea esențială, care se ține de obiect si acésta textual. Etă-o:

„.... După cele premise revenim la introducerea intitulată „*O Desculpare*", din Nr. 148 al „Gazetei Transilvaniei".

Abstrăgênd dela epitetele necuviincióse, care On. Redacție a aflat de cuviință a ni-le da, estragem două lucrurĭ, de care este învinovățită inteligința din Caransebeș: anume de negligință în afacerea dela Meedica, și că e jucat și jócă rol în festivitățile milenare, la care a angajat și poporul.

Cu privire la întâia învinovățire avisăm On. Redacțiune la cele publicate în acest obiect în „Dreptatea" și, décă va judeca în causă fără patimă, trebue sĕ se căiéscă de cele ce le-a scris.

Eră cu privire la a doua invinovățire lăsăm la onestitatea On. Redacțiunĭ, sĕ se informeze în causă dela ómenĭ competențĭ și apoi sĕ judece décă a scris adevĕrul séu nu.

Vine al treilea punct, unde introducerea se ocupă cu d-l Curescu, aducêndu-i aminte de „îndatoririle enorme, ce le-a luat asuprășĭ primind moștenirea generalului Doda".

D-l Ilie Curescu este un bărbat de rară curățeniă și firmitate de caracter. Ca președinte al Comunității de avere dênsul îșĭ împlinesce datorințele cu sânțenie și cu acuratețĕ. Dênsul nicĭ odată n'a aspirat și nicĭ acuma nu aspiră la rolul de conducĕtor politic. Eră că dênsul este ales de președinte al Comunității de avere, *acesta s'a întêmplat în contra voinței sale, la espresa cerere și la insistința celor competențĭ în causă.*

Comunitatea de avere este instituita prin lege, ca sĕ administreze averea comună a foștilor militarĭ, prin urmare comitetul ei, în a cărui frunte stă D. Ilie Curescu, în causele Comunității de avere, *n'are sĕ facă politică.*

Acuma, a învinovăți pe cineva, pentru-că nu vrea sĕ ducă rol de conducĕtor politic, este un lucru pe cât de nejust, pe atât de nesocotit.

Presa nóstră ar trebui sĕ deosebéscă între cestiunile de natură politică și între cele ce n'au de a face cu politica.

Mai departe aflăm de lipsă a a cita următorul pasagiu din numita corespondență:

N'avem pretenția de a vorbi în numele întregei inteligențe din Caransebeș, dér, ca unii, carĭ facem parte din acéstă inteligență și carĭ am lucrat și lucrăm în causa acestor ocupațiunĭ nu putem trece cu vederea numita întroducere.

D-l Iuon Ionașiu îșĭ termină rĕspunsul cu cuvintele:

Așteptăm, ca onorata Redacțiune sĕ repareze rĕul, ce l'a făcut, și sĕ rĕspândéscă lumină binefăcĕtóre în causă.

Nu scim, ce rĕu am fi făcut noi cu privire la frații caransebeșenĭ, care sĕ fiă de lipsă sĕ-l reparăm, ér lumina binefăcĕtóre în causă am cerut'o noi dela fruntașii românĭ din Caransebeș și ne am declarat înainte gata de-a o rĕspândi pentru liniștirea obștei naționale românescĭ.

Nu scim, decĭ, pe ce cuvênt vine d-l Iuon Ionașiu sĕ ne facă o astfel de somațiă, ca și cum ar fi lucru hotărît, că noi am fi cei cu musca pe căciulă și cei vinovațĭ, ér nu fruntașii inteligenței române din Caransebeș.

Orĭ dóră nicĭ ei nu sunt vinovațĭ? Atuncĭ sĕ ne dovedéscă nevinovăția lor, și noi vom fi cei dintâi, carĭ îi vom ruga de iertare, că i-am credut un moment capabilĭ de greșelĭ și pĕcate omenescĭ.

Modul, cum d-l Iuon Ionașiu în observările citate de mai sus caută sĕ se desvinovățéscă pe sine și pe colegii sĕi față cu afirmările nóstre din nr. 148 al „Gaz. Trans.", mărturisim sincer, că nu ne insuflă încredere și nu ne póte mulțămi câtușĭ de puțin.

Noi în Nr. 139 al fóiei nóstre ni-am fost esprimat părerea de rĕu, că inteligența română din Caransebeș, în fața măcelului revoltător dela Meedica a stat cu mânile încrucișate și n'a făcut nimic, nicĭ măcar pentru a informa publicul dela noi și publicul strein despre causele nemulțămirei poporului de-o parte, și despre procederea organelor stăpânirei și a gendarmilor de altă parte.

In urma acésta vine d-l Ilie Curescu și ne comunică un act din Februarie 1894, privitor la ocupațiunea islazelor comunale din fostul comitat Severin, prin care se documentéză, că înainte cu doi anĭ s'a făcut din partea mai multor fruntașĭ românĭ, între carĭ și d-nii Curescu și Ionașiu, un pas în apĕrarea interesului poporului în acéstă însĕmnată cestiune agrară.

Noi în introducerea nóstră din nr. 148 am constatat, că actul amintit nu póte sĕ justifice atitudinea inteligenței române din Caransebeș în casul măcelului dela Meedica. Căcĭ n'a fost vorba în fóia nóstră de bunele intențiunĭ, ce le au avut și le au față cu poporul cei ce au subscris la 1894 actul privitor la ocupațiunea islazelor, ci numai și numai de purtarea inteligenței române dela Caransebeș în genere față cu cele petrecute la Meedica și cu interesul de apĕrare al poporului contra atacurilor forței brutale.

Cumcă am luat în considerare în acéstă situațiă și purtarea servilă și dejositóre a inteligenței române din Caransebeș în cestiunea serbărei mileniului, era un lucru firesc și de neîncungiurat. Orĭ dóră nu era evident și dovedit, că o parte însemnată a amintiților fruntașĭ în afacerea mileniului a demonstrat pe față în contra atitudinei nóstre naționale generale, ér cealaltă parte, adecă escepțiunile, carĭ — concedem bucuros — esistă, n'a făcut nimic spre a contra-balansa pornirea anti-românéscă și a privit și privesce cu apatiă cele ce se petrec sub stégul primarului din Caransebeș, cu scop de a înșela lumea asupra adevĕratelor sentimente ale poporului și a-l seduce și târî pe acesta la tămbălăul milenar?

Acésta am susținut noi în introducerea din nr. 148, despre care e vorba, și acésta o susținem și astăḑi, ér d-l Iuon Ionașiŭ și soțĭ, precum se vede din rĕspunsul sĕu de mai sus, n'au nicĭ un cuvênt de-a ne desavua. Nu le dă mâna sĕ aducă „lumină binefăcĕtóre în causă" și de aceea ni-o cer nouĕ.

CRONICA POLITICA.

— 25 Iulie.

Este interesantă corespondența pe care o primesce diarul „*Alltdeutsche Blätter*" din Budapesta, și în care se vorbesce despre **renegații germanĭ din Ungaria.** Etă ce se ḑice între altele în acea corespondență: „Germanii din Ungaria, mai ales de prin comitatele vestice, se grăbesc de a-șĭ lăpăda naționalitatea germană, și Jidanii precum și preoții, mai ales cei rom. catolicĭ, îĭ maghiariséză nespus de ușor. O astfel de cultivare a renegărei, precum se póte observa în orașele micĭ din Vestul Unga-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Primul amor.

Narațiune din Herțegovina.

In lumea de astăḑi puținĭ ómenĭ mai sunt precum a fost Bosco Stancovicĭ. Nu pentru-că era om bun și drept — ca și care și în ḑiua de astăḑi încă se mai află câte unul, — ci mai ales pentru-că Bosco era un om singur în feliul sĕu. Décă avea dispositiă bună, era ca un înger, dér când se mănia, era mai dur și mai furios decât un gigante. Stancovicĭ se mănia adese-orĭ, și mai ales când îi era atăcată onórea, atuncĭ devenea un adevĕrat turbat.

Pe lângă tóte acestea însĕ era un bun econom și în lucrurĭ străine nicĭ când nu se amestecа.

Stancovicĭ avea un fiiu cu numele Vasa — un mĕr de aur. De Vasa auḑiseră toțĭ locuitorii din Sarajevo, nu numai bărbații, ci și femeile; ér cei din Mostar, cum sĕ nu-l fi cunoscut pe Vasa?

Vasa era un fecior chipeș și frumos, pe lângă aceea mai era smerit, sfiicios, ca o fată mare. Nicĭ când nu mergea în oraș cu ceilalțĭ feciorĭ, ér cu atât mai puțin intra în vorbă cu fete. El de comun rĕmânea séu pe lângă casă, séu cel mult se plimba prin piață.

Soții lui adese-orĭ îl întrebau:

— „Ce-i Vasa, ai deja fidanțată?"

— „Nu am".

— „Dór nu țĭ-ai propus sĕ rĕmâi burlac?"

— „Incă nu sunt bĕtrân", rĕspundea Vasa.

Astfel le astupa el gura, ca și cum într'adevĕr n'ar cunósce nicĭ o fată.

Séra Vasa se plimba prin piață, deóre-ce acolo era casa lui Mihail Bjeloglav. Bjeloglav avea o fată cu numele Savca, o fată de o frumsețĕ rară, decât care nu mai era jur împrejur, și care fermecase ochii lui Vasa.

O ființă admirabilă — ḑicea Vasa nu o dată când vedea pe Savca, dér el era cu mult mai rușinos decât sĕ mérgă mai aprópe de portă, cu atât mai puțin sĕ agrăiască pe Savca. Savca probabil că observase perplesitatea lui Vasa, și chiar de aceea îl năcăjea și mai tare. Așa de es. décă Vasa se plimba prin piață, Savca cânta cu vocea ei cea dulce în continuu poesii fermecătóre.

In casurĭ de acestea Vasa de regulă stetea locului și asculta cântecul admirabil — stetea, de credeai, că nicĭ nu respiră. Când se finea cântecul, Vasa pleca mai departe.

— Intr'adevĕr frumósă voce, îșĭ ḑicea Vasa pe sufletul meu, ca și când ar fi lăptat'o zinele.

Astfel gândea, astfel vorbea cu sine Vasa, în continuu, mergênd spre casă, ér ajungênd aci, se închidea în odaie.

— Pe sufletul meu — îșĭ ḑicea el — voiŭ vorbi cu tata, ca sĕ mi-o pețéscă... Ce e drept, e drept, Savca e fata cea mai frumósă... Și precum se vede, și ei îi place de mine, deóre-ce tot-déuna caută în urma mea, când mĕ vede; pe când celorlalțĭ feciorĭ le întórce spatele... De sigur voiŭ vorbi cu tata...

Vasa se cugeta apoi cum sĕ încépă vorba cu tatăl sĕu, dér când bĕtrânul Bosco se arăta în ușa odăei, Vasa amuțea; nu mai putea ḑice nicĭ o vorbă.

*

Erupse rĕscóla. Tinerĭ și bĕtrânĭ apucară armele contra inimicului, și numai de acésta se vorbea pretutindenea.

Bosco, care era un adevĕrat Sêrb, în continuu umbla dela prăvăliă la prăvăliă și se sfătuia cu vecinii sĕi.

Intr'o séră el veni acasă adâncit în gândurĭ.

— „Auḑĭ fiule!", grăi către Vasa.

— „Ce-i tată?"

Bosco se cugetă puțin.

— „Veḑĭ" continuă el „...veḑĭ, că toțĭ s'au resculat... și că, toțĭ sunt gata de luptă, ca sĕ apere sânta cruce... Astfel și ai noștri s'au decis..."

— „Voesc sĕ plece?" întrebă Vasa.

— „Da ei voesc. Chiar astăḑĭ am vorbit cu Michom, cu Simo, cu Stanco și cu Iovo și ei au ḑis, — dér sĕ nu spui mai departe — că încă în nóptea acésta pornesc spre Crna Gora".

— „Și mai departe?"

riei, numai câte-va óre depărtate de Viena, n'ar crede omul că e posibilă. Este de ne-înțeles, că Germani din Ungaria, carĭ atât cu privire le numĕr (mai ales în Ungaria vestică) cât și cu privire la cultură îĭ în-trec pe departe pe Maghiarĭ, și apoi mai și locuesc în masse compacte în unele ținuturĭ, toțĭ se aruncă în brațele maghia-rismului. Că și Croații comitatului Șopron nu rĕmân îndĕrăt cu tradarea de neam, faptul acesta póte servi ca o slabă mân-gâere pentru Germanĭ".

*

Mai multe diare francese și englese afirmă, că situația în **Orient** se înăsprеsce. Un semn caracteristic este tonul jurnalului parisian *„Le Temps"*, ale căruia legăturĭ cu ministerul de esterne frances sunt netăgă-duite. In ultimul sĕu numĕr diarul parisian spune, că în Rusia *Țarul* s'a convins, că prințul *Lobanow* avea o politică turco-filă și i-a dat instrucția sĕ schimbe orientarea politicei rusescĭ. Tot astfel se reamintesce, că Francia are drept cliențĭ naturalĭ, pe mi-cile națiunĭ creștine din Orient, și nu póte sĕ le neglige de dragul Turciei. Marele diar francez spune, că formula „integritatea și neatârnarea imperiului otoman" s'a schim-bat de mult; că décă Turcia ține la nea-târnare va suferi integritatea sa, ér décă ține la integritate, neatêrnarea sa are sĕ fiă cam încovoiată spre a se putea realisa re-formele necesare. Jurnalul frances încheiă cu cuvintele: „Nicĭ-odată, dela 1876 în-cóce orizontul nu a fost așa de întunecat în tot Orientul".

*

Diarul engles *„Morning Post"* publică un articol, în care se discută **relațiunile dintre Anglia și Germania**. Numitul diar afirmă, că relațiunile între aceste doué state trebue sĕ devină séu mai bune, séu mai rele. Relațiunile Angliei cu Statele unite nord-americane, Francia și Rusia pot totdéuna aduce cu sine un rĕsboiu cu aceste trei puterĭ, pentru apĕrarea dreptu-rilor Angliei. Studiul oprurilor militare ger-mane dovedesce, că guvernul german nicĭ-odată nu va începe resbel cu o altă pu-tere, afară décă nu ar avé intențiunea de a-o supune cu totul, séu décă l'ar ame-nința un pericol serios. La mijlocul lunei Ianuarie s'a desbătut serios în Berlin ces-tiunea unei lupte contra flotei englese, și *planul de resbel* s'a pregătit de către un strateg fórte competent. Care a fost causa acelei frecțiunĭ în Ianuarie, ce pare, că acum érășĭ se renoiesce? Séu că a fost o neînțelegere, séu că imperiul german caută cértă. Noi nu aflăm nicĭ o causă pentru cértă, dér tonul pressei germane ar trebui sĕ atragă atențiunea politicianilor englesĭ.

„P. Lloyd" despre „bravura" vica-rului Goldiș.

Precum era de prevĕdut „Pester Lloyd" de astădĭ, dedică un articol de fond pentru lauda vicarului Goldiș, care s'a presentat înaintea alegĕtorilor din Ceica, ca cel mai incarnat Tiszaist și cel mai în-văpăiat apostol al ideilor guvernamentale.

De-ocamdată „P. Lloyd" esploatéză „marele" discurs-program al „marelui" vi-car episcopesc gr. or. din Oradea ca armă pentru a combate partida poporală ma-ghiară și spiritul cu totul intransigent, ce domnesce în tabĕra ei față cu guvernul.

Vicarul Goldiș a vorbit de „meritele partidei liberale" pentru binele țĕrei. Acésta este „fapta bărbătéscă și plină de curaj", pentru care îl laudă „P. Lloyd" și-l de-clară de înainte-mergĕtorul preoților pacĭ-nicĭ, carĭ doresc sĕ trăéscă în bună înțele-gere cu guvernul și cu partida luĭ. Goldiș a numit partida guvernului „plină de mo-derațiune" și pentru acésta „P. Lloyd" îĭ adreséză mulțămire specială. Limbagiul vi-carului Goldiș deșteptă cele mai sangui-nice speranțe în sinul șoviniștilor dela pu-tere. Purtarea lui, speréză ei, va servi ca esemplu preoților, carĭ stau în legătură cu poporul; preoțiĭ „luminațĭ" și „toleranțĭ", carĭ aștéptă numai ocasiunea de-a se arunca în brațele partidei liberale.

Cu un cuvênt, Goldiș a bine-meritat pentru șoviniștiĭ dela putere.

Ca ceva nou aflăm din expunerile fóiei guvernamentale, că vicarul Goldiș a glorificat în special pe hahamul liberalilor ungurĭ, Coloman Tisza, dicênd între altele, că „marile merite ale lui Tisze au fost rĕs-plătite prin mare ură".

Vedețĭ dér, că vicarul episcopesc din Oradea e gata sĕ-șĭ dea și sufletul pentru acei dușmanĭ ai neamului românesc, carĭ de 30 de anĭ nu se gândesc, decât numai cum sĕ ne paraliseze mai cu succes în des-voltarea nóstră națională și bisericéscă.

Vedețĭ, că glorifică ca om de marĭ merite pe acela, care cât timp a stat în fruntea guvernului, ca și mai târdiu de după culise, n'a făcut, decât a ațîța în con-tra națiunei nóstre și a lovit în drepturile și sentimentele ei, care prin forța brutală și prin corupțiunĭ a creat tristele stărĭ de astădĭ, când amărăciunea celor asuprițĭ și prigonițĭ de politica fanatică de desnațio-nalisare a ajuns la culme.

Natural, că un astfel de vicar trebuia sĕ întâmpine aplausele celor dela „P. Lloyd" și nicĭ că mai era de lipsă ca aceștia se vină și sĕ asigure, că discursul părintelui Goldiș în tóte părțile lui, atât acolo, unde vorbesce de activitatea lui Tisza, cât și în acele părțĭ, unde vorbesce de serbarea mi-leniului, de raportul cu naționalitățile și în deosebĭ de Românĭ, au făcut asupră-le cea mai bună și simpatică impresiune.

Ne putem gratula, că avem un astfel de vicar model cu sentimente tiszaiste în sinul bisericei nóstre.

Sĕrmană biserică, frumóse timpurĭ ai mai ajuns!

SCIRILE DILEI.

— 25 Iulie.

Majestățile Lor Regele și Regina Ro-mâniei au părăsit alaltăerĭ la 1 și 30 m. Sinaia cu un tren special, mergênd în strei-nătate, via Predeal-Budapesta-Viena, ținta finală a călĕtoriei fiind Ragaz. Majestățile Lor sunt însoțite de colonel Manu și major Georgescu, aghiotanțĭ ai Majestății Sale Regelui, și de dómnele Mavrogheni și Ben-gescu, dame de onóre ale Majestății Sale Reginei. Un public numĕros și ales a asis-tat la plecarea Suveranilor, și li-a făcut o-vațiunĭ căldurósă.

—o—

Pentru-că n'au tras clopotele. Se scrie din Canija, că în contra preotului unguresc de-acolo, Eszes Jstvàn, credin-cioșiĭ sĕĭ au intentat proces, pentru-că a făcut sĕ nu se tragă clopotele cu ocasiu-nea unei marĭ furtunĭ, și „din causa acésta" grindina a nimicit întreg hotarul. Bietului preot 'i se cere acum din partea „isteților" sĕĭ credincioșĭ, ca sĕ-i despăgubéscă pen-tru pagubele îndurate.

—o—

Florĭ otrăviciόse. O fetiță din Satu-lung se dusese dilele acestea în pădure ca sĕ adune smeură. In pădure ea află o flóre frumósă, pe care o rupse și începù sĕ-o mirόse. Flórea însĕ a fost peste mĕsură otrăviciósă, așa că copilei în timp de 15 minute i-se umflă nasul și fața, încât nu o mai puteai cunósce. Acum ea stă sub cură medicală.

—o—

Nenorocire. Din Roman (Moldova) se anunță: In diua de 13 Iulie întréga po-pulațiă din comuna Nămiești jud. Roman a fost viu mișcată de o nenorocire ne mai pomenită. Femeia Catinca a locuitorului Costachi a dascălului, ducêndu-se la Siret spre a-șĭ spăla nisce pânză, își luă cu ea copilul de țîță și o fetiță de vre-o 4 anĭ spre a pazi pe cel mic în timpul trebei. Catinca spălă pânza, în acel timp copila vrênd sĕ ia copilul cel de țîță în brațe, îĭ scăpă din mână, și copilul cădù în Siret afundându-se în valurĭ. Mama, desperată, se repede cu furiă sĕ-șĭ scótă copilul, însĕ cădênd într'o viltóre fù înghițită de valu-rile apei. Mica copilă țipa pe mal strigând pe mama ei, care nu se mai arăta. Soțul veni la malul Siretului spre a găsi cada-vrele victimelor: căutarea fù zadarnică, căcĭ nicĭ până adĭ nu s'a dat de urma lor.

—o—

Preservative contra colerei. Directo-rul serviciului sanitar superior din Româ-nia, Dr. Felix, care a fost la Sulina, s'a re-întors în Bucurescĭ. D-sa constată, că s'au luat tóte mĕsurile față cu bastimentele, ce sosesc din Egipet, unde bântue colera. Serviciul sanitar din Sulina esecută con-sciențios tóte instrucțiunile. D-l Dr. Felix a mai constatat, că salubritatea acestui oraș a făcut progres, însĕ mai sunt multe de făcut pentru a transforma Sulina într'un oraș sănĕtos. Momentan se tractéză de în-ceperea lucrărilor pentru alimentarea aces-tui oraș cu apă de bĕut.

—o—

Trei comune marĭ. Ministrul de in-terne a permis, ca comunele Romos, Ro-moșel și Vaidei din comit. Hunedórei sĕ se constituéscă ca comune marĭ.

—o—

La catastrofa vaporului „Iltis". După cum anunță „Nordd. Allg. Ztg." din inci-dentul catastrofei vaporului german „Iltis" și-au esprimat telegrafice părerea de rĕu regina Angliei, ministrul engles de marină, ministrul de esterne italian, guvernul olan-dez și ministrul danez de marină.

—o—

Tinerimea română din Orăștie invită la petrecerea cu dans, ce se va arangia în 3 (15) August c. în pavilonul dela hotelul la „Doué pistóle". Inceputul la 7 óre séra. Intrarea: de persóna 80 cr., de familiă până la 3 membriĭ 2 fl. Venitul curat e destinat pentru edificarea bisericiĭ gr. cat. din Orăștie. Oferte marinimóse se chitéză în public.

—o—

Avis publicului. Magistratul orașului Brașov face cunoscut, că întréga cantitate de pĕstravĭ din lacul dela Krizbav, despre care se anunțase că se va vinde, deja și-a aflat cumpĕrător, decĭ vinderea anunțată pe 16 c. nu se va mai ține.

Adunarea generală

a Despărțĕmêntului VIII Deva, ținută în opidul Huniădóra, la 1 August 1896 st. n.

Huniádóra, 2 Aug. 1896.

(Fine.)

Dela biserică, întreg publicul a trecut la scóla gr. or. unde, într'o sală spațiósă, erau espuse manufacturele țĕrancelor nós-tre din jurul Hunedórei, și unde se adunase o mulțime de țĕrance, ca sĕ asiste la ac-tul premierii.

Ah! ce moment înălțător a vedé un cârd de țĕrance îmbrăcate în haine de sĕr-bătóre, întorcêndu-se printre mulțimea da-melor, parte îmbrăcate în costume națio-nale, făcênd critică lucrărilor espuse. Nu voiam sĕ credem ochilor, când am întrat în acea sală, cum în așa timp scurt s'au putut aduna atâta lucrurĭ frumóse.

Dér étă, că se ivesc doué Românce în costume naționale. — Sunt delegatele Reuniunei femeilor române, încredințate cu împărțirea premiilor: dómnele *Maria Oprea* și *A. Schuster*. Publicul le primesce cu în-suflețite urărĭ de sĕ trăéscă. După ce s'a făcut o minuțiósă scrutare a obiectelor es-puse, d-na Maria Oprea se adreséză cătră țĕrance cu o vorbire pronunțată cu atâta gingășiă, încât tot publicul părea fărmecat. In acea vorbire d-na delegată arătă, cum Reuniunea femeilor române din comitatul Huniădórei și-a pus de țintă sprijinirea in-dustriei de casă, și cum își dă silința, ca sĕ îndemne țĕrancele nóstre, ca ele sĕ nu lase portul strămoșesc. Face apoi un căl-duros apel cătră țĕrance și laudă hărnicia celor, carĭ și-au adus lucrările la premiare.

Vorbirea d-nei Oprea a făcut o nes-pusă impresiune și a fost primită cu vie aprobărĭ.

— „Vedĭ, se vorbesce, dér și eu vĕd, că ar fi frumos, décă eu n'aș fi bĕtrân, déu, că aș ține cu ei... Dér vĕd, că deja sunt prea bĕtrân pentru acel lucru, tu însĕ eștĭ tênĕr — mergĭ tu".

Vasa îngălbini.

— „Ce, și eu?" strigă Vasa.

— „Du-te fiule, tu scii, că tu eștĭ unicul meu fiu, afară de tine eu nu mai am pe nimenĭ..", dise bĕtrânul Bosco și simțea ceva în gâtlegiu ca și când l'ar fi sugrumat, încât abia era în stare sĕ mai vorbéscă.

— „Du-te, plécă", îĭ dise mai departe Bosco, dér cu un ton atât de debil, încât abia îi putea-i înțelege vorbele; „acolo unde se duc ceilalțĭ, acolo mergĭ și tu".

Vasa stetea ca un condamnat la mórte, și nu scia, unde se află. Nicĭ când nu i-ar fi tăiat prin cap, că el va audĭ dela tatăl sĕu astfel de vorbe.

— „Tu doresci tată sĕ merg?" întrebă Vasa cu ton tremurător.

— „Da, eu doresc. Scii tu, că eu îțĭ voesc numai binele... Nicĭ eu n'ași voi sĕ mĕ despart de soții mei, ca sĕ mĕ blas-teme și pe mine ca pe Brancovicĭ.... Tu însĕ scii ce e onórea".

Vasa plecă din odaie și se aședă în curte pe o pétră.

— Intr'adevĕr așa e tatăl meu? — — își dise Vasa — pe mine, pe unicul lui fiu, mĕ trimete în foc, și cine scie, óre mĕ va mai vedé el vre-odată, orĭ nu.... Că vedĭ, nicĭ nu m'așĭ opune, dér pe Savca sĕ-o las aci?... Nu sunt în stare s'o fac acésta... Ea mi-e mai scumpă, ca orĭ și ce în lume. Și eu s'o părăsesc?... Cine mai scie, până atuncĭ ea se și póte mărita. Incă nu i-am vorbit nimic.

După aceea Vasa merse érăși în odaie.

— Nu, nu, nu o voiŭ părăsi-o. Mĕ duc și spun tatălui meu totul cum stă.

Și se duse la Bosco.

— „Audĭ tată", dise Vasa într'un ton lin.

— „Ce e?"

— „Eu nu mĕ pot duce".

Bosco aruncă o privire melancolică asupra fiului sĕu.

— „Pentru ce nu poțĭ merge?"

— „Nu mĕ pot duce, décă chiar m'ai și omorĭ, acum numai decât".

— „Și de ce?" întrebă Bosco.

Vasa își netedi pĕrul.

— „Eu... eu voiesc sĕ mĕ însor" rĕs-punse Vasa într'un ton debil.

Bosco sări în sus.

— „Pentru aceea...?"

Vasa nu grăi nicĭ o vorbă.

— „Dér ai suferi, ca și pe tine sĕ te numéscă ómenii Brancovicĭ?"

Vasa nu rĕspunse.

— „Și intr'adevĕr nu voescĭ sĕ mergĭ?"

— „Nu mĕ pot duce".

Bosco stetea în mijlocul odăei și ochii îi scânteiau foc.

— „Ei bine, fiiule! Eu nu voiŭ rĕ-mâné cel din urmă; décă tu nu voescĭ, nu merge, mai mult nu mai eștĭ fiiul meu. Mĕ duc eu."

Iși apucă apoi pușca cea mare și straița cea mică și plecă.

Lumea se întunecă înaintea ochilor lui Vasa.

— „Tată!" strigă Vasa și-l apucă de mână.

Bosco nu voi sĕ se uite la el.

— „Tată, nu merge. Mĕ duc eu".

— „De mine du-te!" strigă Bosco.

— „Nu face un astfel de lucru pentru Dumnedeu, ascultă-mĕ! Dă aicĭ arma, eu sum mai tênĕr".

Bosco se întórse.

— „Precum se vede țĭ-ai venit în orĭ!"

— „Da".

Atuncĭ Bosco își îmbrățoșă fiiul.

— „Cale bună!"

— „Dumnedeu cu tine!"

Vasa plecă. Când ajunse în piață privi trist spre casa lui Bjeloglav.

— Cel puțin numai odată de-aș mai puté-o vedé.

Dér n'a putut'o vedé.

*

Totul se liniști-se érășĭ. Se finise și rĕsboiul înfiorător; rĕsculațiĭ se re'ntórseră pe acasă.

A urmat apoi împărțirea premielor. Dna A. Schuster cetea numele țărancelor premiate. Bietele țărance, cu lacremi în ochi, se apropiau de delegate, și cu o sfială, dér și cu o mândriă óre-care, își luau modestele premii, — ér noi, cei ce ne delectam în acéstă scenă răpitóre, nu ne mai puteam stăpâni, ci mereu aclamam pe rênd pe tóte cele distinse cu premii.

Ca de încheiare, presidenta Reuniunei, d-na *Elena Hosszu Longin n. Pop*, adresându-se și ea țărancelor și publicului emoționat dise următórele:

„Dragile mele surori române!“

In comitatul nostru, precum sciți, femeile române, îmboldite de dragoste către némul lor, au întocmit încă acum 9 ani o Reuniune pentru ajutorarea vĕduvelor și orfanelor sĕrace și pentru încuragiarea și desvoltarea industriei de casă.

In acest restimp, cu ajutorul lui Dumnedeu, s'a atins întru atâta scopul măreț, ce urmăresce Reuniunea, încât din denarii depuși pe altarul ei de către cei cu tragere de inimă pentru scopurile ei nobile, Reuniunea dispune adi de o avere de peste 2000 fl. Acéstă avere este chivernisită de comitetul Reuniunei, care este supus controlei adunărilor generali.

Adunarea generală din 1895 a aflat sosit timpul, ca din cametele capitalelor păstrate la cele 2 institute „Ardeleana“ și „Hunedóra“, sĕ voteze 200 coróne pentru cinci cercuri ale comitatului de câte 40 coróne, pentru acele femei, române, cari se vor distinge prin munca și vrednicia lor.

Scim noi bine, că femeile române tóte sunt harnice, tóte ar merita sĕ fiă premiate, căci dóră nu mai afli alt popor, ale cărui femei sĕ presteze acea ce femia română prestéză.

Căci étă numai în liniamente generali activitatea, ce desvóltă românca în decursul unui an. Primăvara o afli cultivând cu sîrguință grădina, ce are sĕ provadă peste an familia cu legumele de lipsă, apoi îngrijind și sporind galițe pentru trebuința casei și pentru realisarea lor în orașele învecinate.

Vine vara, zorii de di o găsesc îngrigind de casă și copii, apoi gătind bucate, căci peste di trebue sĕ muncéscă alăturea cu bărbatul, la sapă, secere și făcut de fên.

Tómna o afli pe româncă lucrându-și inul, cânepa și lâna, apoi adunând, ca o albină diligentă, fructele, ce o vară caldă și tómnă mănósă a copt pentru cămara ei.

Iérna, care aduce în sfîrșit bărbaților țĕrani un traiŭ mai tignit, după munca grea din trei anutimpuri, aduce pentru femei nouĕ îndatoriri, póte cele mai grele, căci în decursul iernii, — pe lângă alte lucruri casnice — ea trebue sĕ îngrijéscă de îmbrăcămintea întregei sale familii, pentru un an întreg. Din nópte în nópte résunesce din fuior și lână firele subțiri, din cari își țese pânza pentru albituri și haba pentru subă și cioreci. Casa întrégă dórme și gustă repausul dulce, numai ea, mama de familiă, veghiéză la vatră și tórce, tórce neîncetat....

Pentru tótă truda și ostenéla ei de o iérnă lungă, o are apoi, când colea la Pasci scóte din ladă una câte una cămeșile albe ca zăpada, cusute cu pui și altițe, și-și îmbracă bărbatul, copilașii și pe sine. Cine e mai mândră și fericită decât ea atunci? Cine mulțumesce mai cu evlaviă lui Dumnedeu, că i-a ajutat de-a putut învinge cu lucrul de adi, are mângâierea a vedé pe ai sĕi îmbrăcați toți în haine nouĕ lucrate tóte, tóte de mâna ei.

O! despre hărnicia femeii române s'ar puté vorbi dile întregi, și tot nu am isprăvi, căci o comóră întrégă de vrednicia a depus Dumnedeu în brațele femeii române.

Servéscă premiile modeste, cări s'au împărțit prin dómnele delegate, de-o mică recunoscință, ce inteligența română păstréză muncei și labórei țĕrancei române“.

Cu ce inimă ne-am depărtat din acest loc își póte închipui ori și cine. Fiind timpul prândului, merserăm toți apoi la un banchet dat în ospĕtăria orașului. La acest banchet au luat parte peste o sută de inși. Sub decursul prândului ni-au cântat lăutarii din Brad tot cântece românesci. Străinii nu au luat parte nici la adunare, nici la banchet, decât căpitanul de poliția și un membru în magistrat.

Primul toast l'a ținut directorul despărțĕmântului, pentru președintele și comitetul central al Asociațiunei, apoi a urmat d-l primar George Danilă, pentru directorul și comitetul despărțĕmântului. S'a mai toastat pentru Hunedoreni, pentru presidenta Reuniunei femeilor române, pentru tinerime și așa mai departe.

Peste tot banchetul a decurs în modul cel mai esemplar, o bună disposiția și sinceră armonia se observă, că planéză asupra întregului public.

Séra, la producțiunea teatrală, esecutată cu o laudabilă precisiune, și la balul ce-a urmat, s'a adunat în sala „A. Mureșianu“, un public fórte ales și, fermecat de preciosul joc al călușarilor, a stat până în dori de di.

Mult timp, cu mândriă ne vom aduce aminte de acéstă di.

Hunedoranul.

Intr'o di, tocmai când Bosco era acasă și-și bătea capul cu ceva, sosi și fiiul sĕu Vasa.

— „Tată!“ strigă Vasa de pe stradă.

— „Vasa!“ strigă Bosco și își îmbrățoșă fiiul.

— „Tóte s'au isprăvit“, dise Vasa.

— „S'au isprăvit“, dise și Bosco, dând din cap.

Vasa se puse sĕ șédă.

— „Cum stau lucrurile în Mostar?“ întrebă Vasa.

— „Așa ca mai nainte“.

— „Și cum se află vecinul Bjeloglav?“

— „Bine, pe fiica sa Savca a măritat'o după Gusaneț Spasovja.“

Vasa surise.

— „Am sciut“ dise Vasa, „m'a uitat, ca și când n'așĭ fi esistat pe lume, dér soții mei nici în bóla mea nu m'au uitat.“

Și din nou îmbrățoșă pe tatăl sĕu.

Tr. de Cr.

Mulțămită publică.

Brașov, 14 (26) Iulie 1896.

Comitetul parochial român gr. or. din Cetatea Brașovului vine prin subsemnații a achita publice sumele de mai jos și a esprima sentimentele sale de profundă mulțămită d-lor și creștinilor gr. or. mai jos însemnați, cari au binevoit a dărui și a numĕra sume pentru biserica română ortod., ce se clădesce în centrul Brașovului.

On. comitet și epitropiei parochiale dela biserica română gr. or. din Feldióra, care prin On. d-n paroch *Iosif Micu*, a colectat cu lista Nr. 260: Din cutia bisericii 10 fl., d-l paroch Iosif Micu 2 fl., d-nii I. Stan 1 fl., Iosif Moraru 1 fl, I. Tăban 1 fl., G. Munteanu 1 fl., d-na Paraschiva Taus 1 fl. Câte 50 cr.: G. Irimie, G. A. Taus, I. Sĕrbătóre, I. Vlăvinar, I. Coman, I. Vlădărean. Câte 40 cr.: I. Ursu. Câte 30 cr.: Ana N. Vas și Ilie Eftiu. Câte 20 cr.: G. Bodean, G. Oprea, Achim Constantin, I. Stoian, I. Ieftim, Achim Popistean, G. Merchisan, I. Micu, I. Benedic, D. Ciofleo, I. Măilat, G. A. Constantin, G. Merchesan, I. Porumbu, I. Grozav, G. Tobeni, G. Mem. Câte 15 cr.: Paraschiva Niculescu, G. Ursu. Câte 10 cr.: G. Irimie, Elena Inache, G. Kelement, P. Roman, I. Taus, Ana Pârvu, G. Taus, Avram Coman, I. Kelement, I. Taus, N. Taus, Ios. Nistor, G. D. Taus, Ana Costandin, Mihai Vlădărean, Achim Mailat, I. Costandin, Achim Eftin, G. Pâlția, I. Costandin, Paraschiva Crisbeșan, G. Popister, G. Micu, G. Drăghiciu, I. Somoska, G. Dragoș, A. Dragoș jun., A. Mailat s., V. Crisbășan, A. Mailat, G. Costandin, A. Morar jun., A. Morar sen., I. Morin, G. Grecu, G. Badiu, G. Résnovean, A. Pârvu, N. Somoșcă, I. Mailat s., I. Mailat jun. A. Popister, N. Mailat, Achim G. Papister, G. Goloiu, I. Dragoșan, Paraschiva Țirea, Stana Piperiu, I. Morar, Cornelia Taus, Irimie Szebeni, G. Mailat, G. Szekel, I. Taus, Achim Dragoș, I. Bredin, I. Bodeanu, Alecse Macavei, I. Schiau, G. Olăvinar, S. Oprea, G. Seciu, I. Seciu, A. Coman, G. Lungu, A. Mailat, G. Zacharii, G. Pâlția, Paraschiva Taus, G. Popister, I. Bratu, A. Taus, N. Bărbatem, G. Meiu, V. Hora, I. Costantin, D. Eftin, V. Ticușan, I. Pârvu, G. Vasilie. D. Eftin, A. Mailat, A. Bodeanu, Maria Stanciu, G. Costandin, S. Costandin, Iancu I. Micu, Marinica Răucă, Ana Crisbășean, Reveca Dragoiu, G. Rusu sen., V. Mailat, A. Ghisu, P. Taus, I. Grozea. Câte 5 cr.: M. Zacharie, Paraschiva Zacharia, Văd. I. Pĕperea. I. Grecea, I. Draghici, Paraschiva Motóșcă, I. Taus, N. Cristolovan, I. Bodean, Irimie Ilison, Paraschiva Eftin, V. Drăghici, Măcinica Bodean, G. Crisbășean, I. Drugă, G. Colbaz, N. Pârvu, I. Drăghici, I. Dragoș, G. Oros, A. Bodean, G. Bodean, Maria Nițean, G. Olavinar., Ana Pârvu, I. Bratu, I. Inache, Magda Zaharie, G. Taus, A. Taus, și I. Ciscan 3 cr. *La olaltă 35 fl. 84 cr.*

Comitetul parochial român gr. or. al Cetății Brașovului:

B. Baiulescu, președinte. *Lazar Nastasi,* notar.

Invitator

la festivitățile, ce se vor aranja cu ocasiunea Iubileului de 80 de ani al distinsului botanic român

Florian Porcius

vice-căpitan emerit, membru ordinar al Academiei române, cavaler al ordului corona de fer cl. III etc. etc. la 16 August st. n. a. c. în opidul Rodna veche, conform următorului

Program:

1). Serviciu divin în biserica parochială.
2). Felicitarea jubilantului și predarea unei adrese.
3). Banchet festiv.
4). Bal.
5). In diua următóre escursiune la băile, ori în munții din împrejurime.

Rodna veche în 1 August 1896.

Comitetul arangiator:

Dr. Ioan Pop, Ioan Ciocan, Ioachim Mureșian, Dr. Pavel Tanco Dr. Constantin Moisil, Octaviu Barițiu, Vasile Petri, Iosif Mihailaș, Dr. Alexiu Larionessi, Simion Monda, Ciril Deac, Dr. Demetriu Ciuta, Dr. Gavrila Tripon, Petru Vertic, Ioan Issip, Mihaiu Domide, Pamfiliu Grapini, Anchedim Candale, Lazar Avram, Gerasim Domide.

SCIRI ULTIME.

Budapesta, 5 August. Majestățile Lor *Regele și Regina României* au sosit aci astădi diminéță la órele 7 și 40. La gara centrală MM. LL. au fost întimpinate de d-nul Al. *Balș*, consul general al României în Budapesta; d-l *Poruțiu*, secretar al consulatului; *Pekary*, ajutorul prefectului de poliția în Budapesta etc. și de mai mulți membri ai coloniei române. Câte-va dómne au oferit M. S. Reginei mai multe buchete. MM. LL. s'au retras apoi în salonul gărei, unde li-s'a servit dejunul. După o jumĕtate de óră trenul regal a plecat mai departe spre Viena, unde a sosit la órele 2 și 35 d. a. La gara din Viena Suveranii români au fost întêmpinați de membri ambasadei române, ale căror soții le-au întins buchete de flori. Părechia regală a descins în otelul „Imperial“, unde se va arangia o mare serată, la care va lua parte și ministrul de esterne *Goluchowski* împreună cu soția sa. Mâne părechia regală plécă la Zell am See de unde apoi va plecă spre Elveția.

Constantinopol, 5 August. Sciri sosite din Canea anunță, că locuitorii mohamedani de acolo au *atacat și rĕnit* pe fostul guvernator *Hassan-Pașa.* — La Racovana, lângă Monastir s'a întêmplat o *ciocnire* între insurgenți și armata turcéscă. Bandele revoluționare se unesc cu bandele grecesci. *Pórta înarméză pe locuitorii mohamedani dela graniță.*

Diarele turcesci anunță unanim, că *Patriarchul armenesc și-a dat demisiunea*, care a și fost primită,

Bucuresci, 5 August. „Epoca“ află din sorginte autorisată, că regele *Alexandru* al Serbiei va veni *sĕ visiteze pe M. S. Regele României* pe la sfîrșitul lunei Septemvre.

Mulțămită publică.

Subsemnatul, fiind încă sub pondul durerilor, nu sunt în posițiune a mulțămi deosebit tuturor binevoitorilor și amicilor, cari séu prin participarea la actul funebral și-au împreunat lacrimile cu ale nóstre, séu din depărtare prin adresele lor prețuite de condolența sinceră frățéscă pentru pierderea neuitatei mele soții, au picurat balsam vindecător pe ranele usturătóre ale inimei mele și al familiei: Deci priméscă toți și tóte în acest loc, unde se îmbrățișéză simțurile, cugetele, suspinele și lacrimele nóstre, ale fraților și surorile de aceeași mamă națiune, expresiunea adéncei nóstre mulțămite și recunoscințe, pentru-că au avut nobleța inimei de a-și înpleti suspinele în cununa lacrimelor nóstre.

Șimleul-Silvaniei, 3 Aug. 1896.

Alimpiu Barboloviciu,
vicariu for. gr. cat. episcopesc al Silvaniei.

DIVERSE.

Mórtea unui bandit renumit. Dilele acestea a murit în Sardinia renumitul bandit Giovanni Tolu. Timp de vre-o 40 de ani Giovanni a fost cel mai îngrozitor bandit din întreg ținutul. Giovanni mai întêiŭ a fost un plugar de omenia, care trăia în fericire cu soția sa. El însĕ a fost conturbat în acéstă fericire prin faptul, că odată 'i se păru că preotul din satul sĕu ar face curte soției sale. Gelosia l'a dus până acolo, că Giovanni omorî pe preot, apoi se refugiă în pădure și deveni unul dintre cei mai mari bandiți. Carabinierii nici-odată nu l'au putut prinde. Mai târdiu însĕ Giovanni nici n'a mai fost urmărit deórece făcea și unele servicii bune pentru locuitorii din acele ținuturi mai ales prin faptul, că pe hoții mai de rând i-a stirpit cu totul din acele ținuturi. Giovanni nu suferea alt bandit în jurul sĕu, ci îi plăcea sĕ fiă numai singur. Încăruntitul bandit în ani din urmă s'a purtat pacinic. Nici-odată el n'a omorît. Locuitorii din acele ținuturi îl provedeau cu cele de lipsă.

Inscripții străbune. Guvernorul din Algeria cu ocasiunea ultimei sale călĕtorii printre munți a aflat în mai multe locuri inscripții pe pietri. A aflat stânci întregi scrise. Unele stânci sunt scrise cu litere arabe, cari se pot ceti și sunt de conținut istoric. Sunt însĕ și inscripții de acelea, cari nu se pot descifra.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 5 August 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.25
Renta de coróne ung. 4% . . .	99.45
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	123.65
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.50
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	122.—
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.—
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	97.—
Imprum. ung. cu premii	152.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	138.75
Renta de hârtie austr.	101 60
Renta de argint austr.	101.70
Renta de aur austr.	123.45
Losurĭ din 1860.	145.50
Acții de ale Băncei austro-ungară.	978.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	385.50
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	357.60
Napoleondorĭ.	9.50½
Mărcĭ imperiale germane . . .	58.67½
London vista	119.60
Paris vista	47.55
Rente de coróne austr. 4%. . .	101.20
Note italiene.	44.25

Cursul pieței Brașov.

Din 6 August 1896.

Bancnote rom.	Cump. 9.45	Vênd.	9.49
Argint român.	Cump. 9.41	Vênd.	9.44
Napóleon-d'orĭ	Cump. 9.47	Vênd.	9.50
Galbenĭ	Cump. 5.60	Vênd.	5.60
Ruble rusescĭ	Cump. 126.½	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump. 58.30	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump. 10.60	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vênd.	101.75

ABONAMENTE
LA
„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ. . . . . 3 fl. —
Pe șese lunĭ. . . . . 6 fl. —
Pe unŭ anŭ. . . . . 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei lunĭ. . . . . 10 fr.
Pe șese lunĭ . . . . 20 fr.
Pe unŭ anŭ. . . . . 40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Dumineca.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ. . . . . 2 fl. —
Pe șese lunĭ. . . . . 1 fl. —
Pe trei lunĭ . . . . 50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anŭ. . . . . 8 francĭ.
Pe șese lunĭ . . . . 4 francĭ.
Pe trei lunĭ . . . . 2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai ușorŭ și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiŭ 1896.

Budapesta — Predeal

Tren de persón.	Tren accel.	Trenŭ mixt.	Tren de persón.	Tren accel.				Tren de persón.	Trenŭ mixtu	Tren accel.	Tren accel.	Trenŭ de persón.
10 —	8.05		8.05	2 00	pl.	Viena . . .	sos.	1.55		1 55	7.20	6.20
8.30	2.15		5.45	9.15		Budapesta		7.—		7.40	1.50	8.10
11.21	4 16	5.10	9.02	11.19		Szolnok . .		3 37		5.31	11.44	4.28
1.33	5.48	8.00	11 33	12.47		P.-Ladány . .		1.19		3.56	10.03	2.17
3.42	7.08		1.48	2.11	sos.	Oradea-mare .	pl.	11.04		2.37	8.43	11.32
3.58	7.15	1.22	2.06	2.18	pl.		sos.	10.44	8.00	2.31	8.38	11.17
4.38	7.43	2.19	3.03	2.50		Mezö Telegd .		10.07	7.10	2 01	8.11	10.42
5.20	8.18	3.32	3.45	3.26		Rév		9.30	6.13	1.34	7.46	10.08
5.43		3.51	4 06			Bratca . . .		9.10	5.38			9.50
6.32	9.07	5.13	4.53	4.17		Ciucia . . .		8.32	5.49	12.52	7.08	9.19
7.16	9.37	6.14	5.32	4.50		B.-Huiedin		7.54	4.59	12.20	6.39	8.37
8.07		7.32	6.24			Ghârbău . .		6.54	3.18			7.37
8.34	10.37	8.21	6 59	5 55	sos.	Clușiu . . .	pl.	6.13	2 23	11.01	5.23	7.—
8.49	Tr. prs. 11.10	8.40	2.17	6.11	pl.		sos.		5.24	10 45	tr.pers. 4.35	6.45
9.06	11.27	9.09	2 52	6.27		Apahida . .			5.02		4.03	6.27
10.12	12 30	10 40	4 45	7.27		Ghiriș . . .		Tr. expr.	3.37	9.23	2.55	5.12
10.42	12.57	11.25	5.39	7.50		Cucerdea . .		Bucurest Arad Budapest	3.06	8.49	2.25	4.33
11.01	1 09	11.49	6.08			Uioara . . .			2.49		2.08	4.27
11 09	1.16	11.59	6 19			Vințul de sus			2.41		2.00	4.20
11.31	Tr. expr.	12.29	6.57	8.17		Aiud . . .			2.17	8.23	1.38	3.59
11.48	11.40	12 55	7.30	8.33	sos.	Teiuș . . .	pl.	3.36	1.55	8.06	1.17	3.38
12.05	11.55	1 30		8.38	pl.		sos.	3.18	1.29	7.59	12 57	3.06
12.33		2.08				Creciunel . .			12.55		12.32	2.40
12.47		2.27		9.09		Blașiu . . .		2.48	12.40	7 30	11.59	2.26
1.18		3.11				Micăsasa . .			12.01	7.09	11.28	1.54
1.34	1.00	3.31		9.42	sos.	Copșa-mică .	pl.	2.15	11.41	6.56	11.10	1.35
2.13	1.02	3 46		9.44	pl.		sos.	2 12	11.14	6 54	11.05	1.01
2.32		4.08		9.59		Mediaș . . .			10.55	6.41	10.48	12.45
3 04	1.39	4 45		10.22		Elisabetopol .		1.40	10.21	6 20	10 18	12.16
3.40	2 06	5 27		10.51		Sighișóra . .		1.06	9.42	5.53	9.43	11.33
4.03	2 27	6 12		11.12		Hașfalĕu . .		12.52	9.12	5.32	9.19	11.16
5.34	3 30	7.50		12.26		Homorod . .		11.54	7.45	4 27	7.38	10.03
6.12		8 37		12.58		Agoștonfalva .			7.02	3.53	7.22	9.25
6.41	4.16	9.07		1.15		Apața . . .		11 11	6.36	3.37	6.48	9.01
7.16		9.40		1.34		Feldióra . .			5.58	3.16	6.33	8.28
8.—	5.07	10.25		2.09	sos.	Brașov . . .	pl.	10.10	5.08	2.45	5.57	7.48
3.55	5.14	11.—	6 40	2 19	pl.		sos.	10 05	5.20	2.18		9.08
4.40	5 59	12 26	7.30	3 01		Timiș . . .		9.39	4.14	1 42	5.20	8.28
5.10	6 29	1 11	8.00	3.31		Predeal .		9.12	3.32	1.12	4.14	8.01
12.00	11.25	8 30	10.05 Sinaia	9.30	sos.	Bucurescĭ . .	pl.	5.35	9.15	8.35	3.32	3.15

(Din 1 Iunie în tóte Joia și în sărbători cat. și or. comunică la Sinaia)

Cucerdea — Oșorheiu — Regh.-săsesc.

Trenŭ mixtu	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón				Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ mixtu
2.30	8.10	3.11	10.59	pl.	Cucerdea . .	sos.	7.45	2.36	8.31	12.42
3 19	8.51	3.52	11.40		Ludoșŭ . . .		7.02	1.58	7.38	9.59
4 12	9.37	4.37	12.26		Cipău . . .		6.28	1.19	6.55	11.01
5.12	10.27	5.26	1.14	sos.	Oșorheiu . .	pl.	5.34	12.25	5.50	9.54
5.40	10.42	5.36		pl.		sos.		9.20	5.04	9.35
7.14	12.16	7.14		sos.	Regh.-săs. . .	pl.		7.54	3.30	8:05

Ghirișŭ — Turda

trenŭ de persón.	trenŭ mixtu	trenŭ mixtu	trenŭ de persón.		trenŭ de persón.	trenŭ mixtu	trenŭ mixtu	trenŭ de persón.
7 33	11.—	5.—	10.21	Ghiriș	5.05	10.30	3.20	9.12
7.53	11.20	5-20	10.41	Turda	4.45	10.10	3.00	8.52

Copșa-mică — Sibiiu — Avrigŭ — Făgărașŭ

trenŭ de persón.	Tren mixt	trenŭ de persón.	trenŭ mixtu					trenŭ mixtu	Tren mixt	trenŭ de persón	trenŭ de persón.
2.20	4.45	11.55	7.10		pl.	Copșa mică .	sos.	9.34	3.05	6.25	12.35
3.57	6.35	1.25	8.50	3 13		Ocna . . .		8.11	1 27	5.07	11.01
4.19	7.01	1.48	9.15	3 39	sos.	Sibiiu . . .	pl.	7.44	12 57	4.40	10.30
	4.34		2.05		pl.		sos.	7.29			8.57
	6.16		3.58			Avrig . . .		6.02			7.16
	8.42		6.35		sos.	Făgăraș . .	pl.	3.28			4.30

Simeria (Piski) — Hunedóra

trenŭ mixtu	trenŭ mixtu	trenŭ mixtu	trenŭ mixtu		trenŭ mixtu	trenŭ mixtu	trenŭ mixtu	trenŭ mixtu
6.15	11.35	4.25	10.28	Simeria	4.50	10.25	3.10	8.34
6.38	11.54	4.48	10.46	Cerna	4.34	10.05	2.54	8.14
7.13	12 20	5.23	11.12	Hunedóra	4.10	9.38	2.30	7.45

Brașov — Zĕrnești

trenŭ mixtu	trenŭ mixtu	trenŭ mixtu		trenŭ mixtu	trenŭ mixtu	trenŭ mixtu
8.35	4.55	4.30	Brașov	7.44	1.29	8 31
10 28	6.36	5.49	Zĕrneștĭ	6.20	12.05	7 20

Mureș-Ludoș — Bistrița

4.—	9.10	4.20	Mureș-Ludoș	6.46	7.21
5 03	10.28	5.35	Zau	5.49	6.24
6 48	12 41	N. Marța comunică	Țagu-Budatelicŭ . . .	4.50	9.40
7 38	1.54		St. Mihaiu de câmpie .	3 44	8.46
8 33	3.02		Leciuța	2.48	7.43
9 07	3 41		Ș.-Măghiăruș	2.01	6.52
9.59	4 55		Bistrița	1.16	5.55

(Numai Lunia comunică. — Circulă numai Marța. — Numai Vinerea circulă.)

Arad — Timișóra

6.20	11.25	5.		Aradŭ		10.43	3.44	10.55
7.08	12.15	6.14		Vinga		9.42	3.01	10.11
8.01	1.10	7.39		Timișóra		8.20	2.—	9.10
12.47	8.47	12 27	5 10	Segedin	6 05	2.30	10 05	2.15

Sibiiu — Cisnădie.

trenŭ mixtu	trenŭ mixtu		trenŭ mixtu	trenŭ mixtu
5.30	2.15	pl. Sibiiu . sos.	7.10	9.20
5.42	2.27	„ Selemberk „	6.57	9 07
6.06	2.51	„ Cisnădie pl	6.36	8.46

Sighișóra — Odorheiu-sĕcuesc.

trenŭ mixtu	trenŭ mixtu		trenŭ mixtu	trenŭ mixtu
3 22	11.08	Sighișóra . . .	9.51	5.32
3.54	11.48	Hașfaleu . . .	9.02	4.54
6.20	1.59	Odorheiu-sĕcuesc.	7.15	3.—

Nota: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în drépta de jos în sus. — Numerii încuadrați cu linii mai negre însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.